

i wydania katalogów cen porównywalnych i katalogów grupowych współczynników przeliczeniowych oraz ich aktualizowania — w terminie jednego miesiąca od dnia wejścia w życie uchwały.

§ 14. 1. Ministrowie i dyrektorzy zjednoczeń są obowiązani do prowadzenia systematycznej kontroli stosowania cen porównywalnych w podległych im (zgrupowanych) przedsiębiorstwach oraz do zapewnienia usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości.

2. Ministrowie i dyrektorzy zjednoczeń są obowiązani do przedstawiania Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego corocznych ocen stanu dyscypliny w zakresie stosowania cen porównywalnych. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego, gdy stan dyscypliny w zakresie stosowania cen porównywalnych jest zadowolający, może wyrazić zgodę na przedstawianie mu takich ocen co dwa lata.

3. Główny Urząd Statystyczny i terenowe organy statystyki państwowej organizują kontrolę stosowania właściwych cen porównywalnych.

§ 15. Zasady i tryb ustalania cen porównywalnych wyrobów produkcji specjalnej określają odrębne przepisy.

§ 16. 1. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów zapewni począwszy od 1979 r. systematyczne obliczanie reprezentacyjnych indeksów cen zbytu wyrobów i usług przemysłowych w okresach kwartalnych, jak również zapewni doskonalenie metod obliczania tych indeksów w latach następnych.

2. Przewodniczący Państwowej Komisji Cen oraz ministrowie resortów gospodarczych współdziałają z Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego w zakresie ustalania metod i źródeł informacji o ruchach cen, zwłaszcza związanych z wprowadzaniem do produkcji wyrobów nowych, zmodernizowanych i nietypowych.

§ 17. Traci moc uchwała nr 81 Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 1976 r. w sprawie zasad i trybu ustalania oraz stosowania cen porównywalnych w latach 1976—1980 (Monitor Polski Nr 20, poz. 89), z tym zastrzeżeniem, że ceny porównywalne ustalone na podstawie tej uchwały są stosowane w sprawozdawczości za okresy do dnia 31 grudnia 1979 r.

§ 18. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

2

UCHWAŁA Nr 2 RADY MINISTRÓW

z dnia 5 stycznia 1979 r.

w sprawie Funduszu Rozwoju Telekomunikacji w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“.

W celu przyspieszenia rozbudowy i modernizacji urządzeń łączności w zakresie telefonii miejscowej, pełniejszego zaspokojenia zapotrzebowania ludności na instalacje telefonów i poprawy jakości świadczonych usług telekomunikacyjnych, na podstawie art. 51 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o łączności (Dz. U. z 1961 r. Nr 8, poz. 48 i z 1974 r. Nr 24, poz. 142) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Tworzy się w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ (PPTT) Fundusz Rozwoju Telekomunikacji, zwany dalej „Funduszem Rozwoju“.

§ 2. 1. Fundusz Rozwoju tworzy się w Zarządzie PPTT.

2. Fundusz Rozwoju tworzy się przede wszystkim z wpływów od ludności, to jest:

- 1) z 50% opłat za instalacje telefonów,
- 2) z 15% opłat za rozmowy telefoniczne.

3. Na rzecz Funduszu Rozwoju przeznaczają się ponadto:

- 1) 48% opłat pobieranych od jednostek gospodarki społecznej za przyłączenie aparatów telefonicznych oraz łączy central abonenckich do telefonicznej sieci użytku publicznego,
- 2) wpływy z innych źródeł określonych odrębnymi przepisami.

4. Pobrane opłaty, o których mowa w ust. 2 oraz w ust. 3 pkt 1, zalicza się w pełnej wysokości na wpływy PPTT, a ich równowartość obciąża koszty działalności tego przedsiębiorstwa i odpisywana jest na Fundusz Rozwoju.

5. Fundusz Rozwoju przejmuje środki gromadzone z tytułu odsetek naliczonych od przedpłat dokonanych na instalowanie aparatów telefonicznych.

6. Środki Funduszu Rozwoju gromadzone są na odrębnym oprocentowanym rachunku bankowym. Naliczone od tych środków odsetki bankowe powiększają Fundusz Rozwoju.

7. Nie wykorzystane środki Funduszu Rozwoju w danym roku przechodzą na rok następny.

§ 3. 1. Ze środków Funduszu Rozwoju mogą być realizowane zadania inwestycyjne polegające na:

- 1) budowie i rozbudowie telefonicznych central osiedlowych,
- 2) budowie i rozbudowie sieci telefonii miejscowej wewnętrznej,
- 3) modernizacji urządzeń telefonii miejscowej w osiedlach.

2. Zadania inwestycyjne, o których mowa w ust. 1, nie mogą przekraczać wartości kosztorysowej 25 mln zł; w wyjątkowych wypadkach wartość kosztorysowa tych zadań może być podwyższona do 50 mln zł.

3. Decyzje o podjęciu inwestycji ze środków Funduszu Rozwoju podejmuje Minister Łączności, z tym zastrzeżeniem, że decyzje dotyczące inwestycji o wartości kosztorysowej ponad 25 mln zł mogą być podjęte za zgodą Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

4. Zadania inwestycyjne, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą być realizowane ponad nakłady inwestycyjne określone dla resortu łączności w uchwale o narodowym planie społeczno-gospodarczym i mogą być wykonywane

wyłącznie przez jednostki organizacyjne resortu łączności w ramach posiadanych środków bez angażowania potencjału wykonawczego przedsiębiorstw budowlano-montażowych podległych resortowi budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych.

§ 4. Minister Łączności w porozumieniu z Ministrem Finansów ustali szczegółowe zasady ewidencji Funduszu Rozwoju.

§ 5. Realizacja inwestycji z Funduszu Rozwoju finansowana jest do wysokości posiadanych środków tego funduszu.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1979 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

3

ZARZĄDZENIE Nr 6 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 9 stycznia 1979 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie ograniczenia opiniowania celowości importu wyrobów przemysłu elektromaszynowego.

Zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 3 zarządzenia nr 42 Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 maja 1972 r. w sprawie ograniczenia opiniowania celowości importu wyrobów przemysłu elektro-

maszynowego (Monitor Polski z 1972 r. Nr 29, poz. 158 i z 1973 r. Nr 8, poz. 52) skreśla się ust. 2.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

4

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 22 grudnia 1978 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Polski Związek Motorowy“.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 lutego 1975 r. w sprawie uznania Polskiego Związku Motorowego za stowarzyszenie wyższej użyteczności (Dz. U. Nr 4, poz. 18) zarządza się, co następuje:

§ 1. W statucie Polskiego Związku Motorowego stanowiącym załącznik do zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 lutego 1975 r. w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Polski Związek Motorowy“ (Monitor Polski Nr 9, poz. 47) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 30 otrzymuje brzmienie:

„§ 30. 1. Okręgi powoływane są uchwałą Zarządu

Głównego w tych województwach, w których istnieje co najmniej 3 członków zwyczajnych Związku.

2. Siedzibą władz okręgowych jest miasto będące siedzibą terenowych organów władzy i administracji państwowej stopnia wojewódzkiego.“;

2) § 40 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 40. 1. Zarząd Główny składa się z 49 członków wybranych przez Krajowy Zjazd Delegatów.“

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: S. Kowalczyk

5

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 27 grudnia 1978 r.

w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Towarzystwo Krzewienia Kultury Świeckiej“.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1977 r. w sprawie uznania stowarzyszenia „Towarzystwo Krzewienia Kultury Świeckiej“ za stowarzyszenie wyższej użyteczności (Dz. U. Nr 34, poz. 149) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się statut stowarzyszenia wyższej użyteczności „Towarzystwo Krzewienia Kultury Świeckiej“. Tekst statutu zostanie ogłoszony w odrębnym wydawnictwie.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: S. Kowalczyk